

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:
Pe unu anu 5 fl. — cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele se se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFFA DIECESANA in ARAD.

In cestiunea familiei Iós'a din Ravn'a.

Am promis in o notitia publicata in numerulu trecut alu acestei foi, ca vom publicá unu reportu detaiatu despre istori'a si starea familiei I o z s a, respective I ó s ' a din Ravn'a, scrisa de unu omu, carele stá in legaturi de aprópe cu acésta familia, si care cunósce bine tóte imprejurárele asia dicendu din propri'a intuitiune.

Reportulu primitu suna astfelu:

Famili'a Iós'a si nu Iozsa, este o familia nobila romana, carea pana la anulu 1853 a avutu in posesiunea si proprietatea eschisiva a ei frumós'a comuna Ravn'a din apropiarea comunei Monés'a, cu unu teritoriu de 9000 de jugere, partea cea mai mare codru si munti cu pétra de fieru si coh de fieru. Avereá acést'a valoréza preste unu milionu de fiorini, — care avere famili'a o-a perdutu in procesulu contra contelui Waldstein pre la anii 1870.

Fiendéa precum am amintitu in unulu din numerii trecuti, se afirma din o parte, ca acésta familia, ar fi fost candv'a magiara si de religiunea reformata, si fiendéa sub acestu pretextu s'a inscenatu in comun'a Ravn'a o miscare religionara asupra membriloru acestei familii in scopulu de a-i abate dela religiunea loru stremosiésca, — publicámu in cele ce urméza textulu intregu alu diplomei familiei Iósa din anulu 1602, subscrisa de principele Sigismund; prin care acésta familia a fost de nou intarita in drepturile si posesiunea s'a avuta din vechime precum si alte dovedi, ér dupa acést'a vom adaoge unu comentariu asupra referintieloru familiei Iós'a.

Diplom'a suna in originalu astfelu:

I. K. szám 568.

Mi Arad vármegye Egyházi Fő Rendeinek, ország Fő Zászlósainak, Nagyainak és többi Nemesi- nek Közönsége, adjuk tudtokra e jelen Levelünk soráiban, mindeneknek a kiknek illik: hogy miután ditsőségesen országlio kegyelmes koronás Fejedelmünk-

nek szolgálatját, a Köz Jót, és ezen Vármegye egyéb dolgait érdeklő tárgyak folytatása és elintézése végett, a mai alól megiratott napon s helyen egybegyülekezvén Közgyűlést tartotunk volna; akkoron kebelünkbeli jelenleg Ravn'a, régenten Rona nevű helység birtokában levő, 's abban lakó Iosa Család tagjai, név szerint: András, s ennek fiai: Petru, Vaszalie, Iosef, Miklos, János, — Marku, és Togyer testvérek, nem különben János és Miklos hasonlóul testvérek; továbbá Péter 's Togyer ismét testvérek; — úgy Gán, 's ennek fiai: Miklos és Iozsa, és ezen Iószától unokái: Poja és Iotza, végtére Petru, Iorga, és Stefan testvérek tartozó alázatosággal előnkbe járulván, előmutatták Sigmond Erdély Országi Fejedelemtől, eldődük Iosa Miklosnak, és fiának Jánosnak, Gyula-Fejérvárott az 1602-k esztendőben, mostan kebelünkbeli, de azon időben Zaránd Vármegyei Rona helység ajándékozásáról nyert s az által nemesi állapotba lett helyeztetésüket kimutató, s az 1773-k eszt. boldogasszony hava 25-én kiadott megyei bizonyítványunk szerint híven átírt következő adomány levelet:

Nos Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum, et Nobilium Comitatus Aradiensis, damus pro memoria, quod cum nos die 25-a mensis Ianuarii anno 1773-o Aradini in domo nostro Magistratuali, loco videlicet celebravimus sedium nostrarum tangentibus, et concernentibus negotiis, in maiori frequentia generalem celebrassemus Congregationem, eotum Egreqius Nicolaus Iosa, nostram personaliter veniens in praesentiam, exhibuit, et praesentavit nobis certas serenissimi Sigismundi Transylvaniae condam Principis super collata, antenatis, et praedecessoribus suis, ex quorum lumbis, et progenie ipse Nicolaus Iosa legitime progenitus esset, totali et integra possessione Rona vocata, et in Comitatu Zarandiensi existente, litteras Donacionales petendo, quod si quidem ipsae originales vetustate attritae forent, ut nos easdem publice perlegere, diligenter inspicere, tandemque sedule examina-

tas, ac pro authenticis donationalibus recognitas futura sui, successorumque suorum pro cautela sui publico Comitatus nostri sigillo transummere, transumptas in authentico extradare vellemus, quarum quidem Donationalium litterum tenor esset sequens.

Nos Sigismundus Dei gratia Transylvaniae et sacri Romani Imperii Princeps, Partium Regni Hungariae Dominus, Aurei velleris eques, et Sicularum Comes, ut memoriae comendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis quod nos cum ad nonnullorum fidelium Consiliariorum nostrorum singularem intercessionem, nobis propterea factam, cum vero attentis, et consideratis fidelitate, et fidelibus servitiis fidelium nostrorum Egregiorum Nicolai Iosa et Ioanes similiter Iosa filii dicti Nicolai Iosa de Rona, quae ipsi nobis et huic Regno nostro pro locorum, et temporum varietate, juxta possibilitatum suarum exigentiam fideliter exhibuerunt, et impenderunt, ac in futurum quoque exhibitari et impensuri sunt, totalem, et integram possessionem Rona vocatam in pertinens Dezny et Comitatus Zarand existente habitam, quam antea quidem maiores et progenitores ipsorum Colonis et habitatoribus condescendisse, ac condecorari fecisse, demum ipsi quoque ad praesens usque auxisse, amplificavisse ac in quieto, et pacifico Domino ejusdem perstitisse, et nunc quoque persistere, litteris solummodo, et litteralibus instrumentis superinde non parum destitui esse perhibentur. Totum item et omne jus nostrum Regium, siquod in dicta possessione etiam aliter qualitercunque existeret, et haberetur, aut eadem, et idem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent Collationem simul cum cunctis suis utilitatibus, et pertinentiis, quibuslibet terris, scilicet arabilibus, cultis et incultis, agrispratis, pascuis, Campis, foenetis, sylvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontorialium aquis, fluviis, piscinis, piscatorum, aquarumque decursibus, molendinis, et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum, et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nomines vocabulo vocatis, ad tandem iusque nostrum Regium, de jure ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, sub suis veris metis, et antiquis limitibus existentibus, memoratis Nicolao Iosa, et Ioani similiter Iosa, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus, universis rebus tamen sicuti praefertur, stantibus, et se habentibus clementer dedimus, donavimus, et contulimus, imo damus, donamus, conferimus jure perpetuo, et irrevocabiliter tenendum possidendum, pariter habendum (salvo jure alieno) harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Quae tunc ad formam Privilegii redigentur, dum in specie fuerint reportatae. Datum in civitate nostra Alba Julia die 1-o mensis Junii anno domini 1602-do L. S. Sigismundus Princeps m. p. Simon Pechy m. p. Secretarius.

Cujus justa, iurique, et justitiae conformi peti-

tione exaudita, praesentibus litteris Donationalibus, non abrasas, non cancellatas, nec ulla sui in parte suspectas aut variatas, sed omni prorsus vitio et suspicionem carentes, de verbo ad verbum sine diminutione et augmento, variationeque prorsus aliquali transumi et transcribi praesentibusque litteris nostris patentibus verbotenus inseri, et inscribi facientes, in transumpto litterarum nostrarum sub sigillo nostro judiciali et authentico extradandas duximus et concendendas, communi suadente iustitia, et aequitate. Datum e generali congregatione nostra, die, mense, locove ut supra celebrata. L. S. Lectum et extradatum per ICottus Arad Notarium Andream Kászonyi m. p.

esedezván, hogy valamint birtokuknak, úgy nemesi szabadságuknak szakadatlanul a mai napig megtartásául, azokban folytonos éltökről bizonyosság levelünket kiadni méltóztatnánk.

Minthogy pedig hiteles levéltárunkban találtató iratok nyomán bizonyos tudományába jutottunk annak, miképen a folyamodó családnak birtoka úgy nemesiségük a legrégiebbek közé tartozik, nemesi birtokának emlékezetet felül múló időktől szakadatlanul használatában vagyon, nemességük iránti kérdések pedig felsőbb helyekről régiebb időkben rendelt minden vizsgálatok megállapítottván, annak élésébe hagyattak, megerősítettek s szerintünk valóságos nemeseknek esmertetvén szakadatlan gyakorlatába maiglan is léteznek; Róna helységet nyert Iosa Miklostól vett eredetüket pedig a következő származási mutatással.

Togyer	{	Iosza	{	Iosza burzu	{	Petru
				András		Vaszalie
Togyeras	{	Blág	{	Alexa	{	Josef
				Marku		Miklos
Iosa Miklos	{	Niysztor	{	Togyer	{	János
				János		Konstandin
Iosa Miklos	{	Togyer	{	Miklos	{	Togyer
				Péter		
Iosa Miklos	{	János	{	Togyer	{	
				Lapadat		
Miklos	{	Gán	{	Pója	{	
				Jócza		
Ionás	{	Petru	{	Petru	{	Petru
				Ivanti		Iorga
Ionás	{	Lapadat	{		{	Stefan

annál inkább kétségtelenné tennék minthogy azon emberi emlékezetes felül múló időtől szakadatlanul nevezett Róna helységbe lakván, csekély birtokuk osztályába idegent nem bocsátották, s jelenleg sem bocsátanak, s köz tudományunk szerint a nevezett folyamodók mint a fent érintett nemes Iosa Családdhoz tartozók minden nemű nemesi terhekben és szabadalmak élésében részesítettek.

Melyekhez képest helyt adván a folyamodók igazságos kérelmének, miután mindezek iránt Tiszti Ügyünkünk által semmi ellentmondás nem tétetett, sőt azoknak valóságát megismerve nemesi bizonyosság levelünk kiadásában adott véleménye által megegyezett: a mostan élő kérelmesek név szerint: Iósa András, és ennek fiai: Petru, Vaszalia, Josef, Miklós és János; — továbbá Márku, és Togyer testvérek; — nem különben János és Miklós testvérek; — úgy Péter és Togyer hasonlólag testvérek; — szintén Iósa Gán, 's ennek fiai: Miklós, Iosza, és ezen Iószától unokái: Pója és Iocza; — végtére Iosa, Petru, Iorga és Stefán szintén testvérek nemessége elfogadott, közönségessé tétetett, s annak erejével érintett Iósa Család imént nevezett tagjai valóságos nemeseknek esmertetvén, megyénkbeli többi nemesek sorába beirattak.

Melynek hitelül kiadtuk e jelen Vármegyénk hiteles pecsétjével megerősített levelünket. A köz igazság úgy hozván magával. Költ a mi ezernyolczszász negyven hatodik évi Márczius 30-án O Aradon folytatva tartatott Köz Gyűlésünkben

Olvasta és kiadta a fentisztelt I. M. Vgye Aljegyzője

Kovács Diénes m. p.

L. S.

Kovács Ágoston m. p.
EAlispán.

Bánhidj Antal m. p.
kir. Tanácsos.

Török Gábor m. p.
Másod Alispán.

Sipek Balás Adalbert m. p.
Táblabíró.

Esztelneki Biro Albert m. p.
Táblabíró.

Sanka Lajos m. p.
Táblabíró és főpénztárnok.

Sanka Kiss Gergely m. p.
főügyész.

Vörös Antal m. p.
főszolgabíró.

Novák Péter m. p.
Táblabíró.

Gyoroki Edlsheim Imre m. p.
főszolgabíró.

Szöke Károly m. p.
szolgabíró.

Vank János m. p.
eskütt.

Kaba György m. p.
eskütt.

Prin textulu magiaru din diplom'a de facia congregatiunea comitatului Aradu la cererea membriloru pre atunci in viétia ai familiei I o s a din Ravn'a recunósce, apróba si publica in sensulu dreptului publicu alu Ungariei diplom'a edata in forma de privilegiu la anulu 1602 de catra principele Transilvaniei Sigismund lui Nicolai I o s ' a si fiului seu I o a n pentru servitiele credintióse prestate patriei.

Din textulu latinu alu Diplomei edatu de principele Sigismund notámu, ca famili'a Iosa a fost ir-

dicata la rangulu de nobili inca din vechime si principele Sigismund prin diplom'a s'a recunósce nobilitatea familiei si pentru servitiele prestate de catra nobilulu Nicolai I o s ' a si fiulu seu I o a n I o s a si totu de odata dispune, cá acesti doi si toti urmatorii loru se folosésca dominiulu din comun'a Rona (asia se numia pre atunci comun'a Ravn'a, precum se recunósce acést'a si in clausul'a de intarire a congregatiunei comitatului Aradului, cuprinsa in introducerea, pre langa carea acea congregatiune publica diplom'a edata de principele Sigismund) asia precum a folositu acelu dominiu inaintasii loru, si anume: cu tóte pamenturile aratórie si nearatórie, cultivate si necultivate, cu campuri, cu pascuri, cu fenatie, cu paduri, cu mori, cu munti, cu vai, cu vii, cu apele din promontoriele viiloru, si cu tóte cele tienetórie de acestu dominiu — pentru totdeun'a si in modu nerevocabilu.

In textulu magiaru publicatu dupa textulu latinu alu diplomei congregatiunea comitatensa constata, ca dominiulu si nobilitatea familiei I o s ' a din Ravn'a datéza din timpurile cele mai vechi, si ca a fost in nentrupta folosintia a drepturiloru nobilitarie si in stepanirea dominiului Ravn'a, si ca drepturile familiei sunt constatate, si sunt afara de tóta indoiel'a, deplin fiend acelea constatate prin tóte cercetarile ordinate de autoritátile mai inalte. Dupa acést'a se enumera membri familiei I o s ' a pre atunci in viétia, se recunóscu toti de nobili, si se inducu in numerulu nobililoru, apartienetori comitatului Aradului.

* * *

Din actulu de donatiune se vede apriatu:

1) cá adevaratulu nume familiaru alu familiei nu este Iozsa ci I ó s a;

2) cá numele familiaru Iósa a remasu neschimbatu pana in timpurile mai nóue;

3) cá numele Iósa chiar si in limb'a magiara s'a rostitu cá si in limb'a romanésca si cea latina.

Si cine vrea sè se convinga despre acestea, cetésca cu bagare de séma actulu de donatiune scrisu in limb'a latina si va vedé, cá celu dintáiu din famili'a acést'a nobila cu numele de botezu Nicolai s'a chiamatu dupa familia „I o s ' a.“

Mi-s'ar poté dice din cutare parte, cá in limb'a magiara s'ar fi scrisu numele acést'a asia: „Iozsa“ cum se scrie astadi si nu Iósa. Dar noi la acést'a tot cu actulu de donatiune si cu unu documentu remasu dela principele Sigismund l'am dá de minciuna. Din ordinatiunea lui Sigismund ca Miklosy, carele intrase in mosi'a lui Iósa se fia prinsu si omoritu, vedemu ca insusi principele Sigismund scrie in limb'a ungurésca numele familiaru a acestei familii asia: Iósz; ér la anulu 1846 in adunarea nobililoru tienuta in Aradu s'a intaritu din nou diplom'a de nobilu pe numele Iósa si nu Iozsa.

Ei bine, dar ómenii sunt in tot chipulu, si se vor aflá si de acei'a, cari nu se vor multiami nici

cu aceste responsuri ale noastre, si ne vor dice, aveti dreptate, că numele familiaru celu adevratu alu familiei, despre care vorbim e Iósa, dara cuventulu acest'a nu se rostescé si in limb'a magiara tot asia ca in cea romana si latina. Dar noi suntemu norocosi cu responsurile noastre, fiindcă documintele familiei ne stau intru bunu ajutoriu. In ordinatiunea principelui Sigismund data in caus'a lui Iósa contra Miklosy, — publicata mai sus in limb'a magiara, — vedemu; că Sigismund scrie acestu nume familiaru asia Iósza, anume pentruca cei ce cetescu ordinatiunea, se nu-se gresiésca in rostirea numelui.

Dupa ce acuma nimenea nu mai póte tagadui, că numele despomenitei familii s'a scrisu si rostitu dela inceputu pana la anulu 1842 tot asia I ó s a, se vedemu, cum s'a potutu intempla, că astadi se scrie Iozsa?

Aci nu ne mai putemu radiemá pe documente si scrisori, fiind-că schimbarea acést'a de nume s'a intemplantu pe nesciute si pe nesemtite fara scierea si invoirea Inaltului nostru Imperatu si Rege si a Inaltului guvernului tierii, prin urmare n'a potutu se ne remana urma in scrisu despre acést'a schimbare de nume. De aceea ori cand ar fi se vina la intrebare drepturile castigat prin stralucit'a vitejia alui Nicolai I ó s a pe sém'a urmatoriloru sei, actulu de donatiune seau diplom'a va aretá respicatu, că numele familiaru celu adevratu alu urmasiloru sei este Iósa si nu Iozsa. Se bagamu bine de séma, că pana cand numele de botezu: cá Nicolae, Petru, Iosif se potu serie in fia-care limba dupa firea acelei limbi: asia magiarulu va serie pe romanulu Nicolae, Petru si Ioanu in limb'a s'a Miklós, Péter si János, si pentru aceea n'avem se ne tememu, că prin acést'a schimbare a numelui din botezu nu am mai poté recunosce, că cine este acelu Miklós, Péter si János, daca langa numele acestea de botezu vom mai pune in tot locul si numele loru familiaru Iósa. Ve puteti inchipui DVóstra, că ce incurcaturi mari s'ar mai intemplantá, daca fiesce-care omu ar poté se-si schimbe numele familiaru dupa placulu seu, atunci tat'a tot-déun'a ar trebui sè se téma, că copilulu se lapada de numele seu, ba fiesce-care omu si-ar potea se-si schimbe numele de câte ori i-place, chiar si de mai multe ori la anu. Ce sar intemplantá atunci cu protocolulu botezatiloru? ce s'ar intemplantá cu catani'a? Ce s'ar intemplantá cu mostenirile? — cand copilulu n'ar mai purtá numele tatanis'o! Nu dar că asia nu ar fi bine? Chiar si numele comuneloru numai fórte a-rare-ori se schimba si si atunci numai cu invoirea guvernului tierii, publicandu-se schimbarea numelui in tiér'a intréga.

Aretandu noi, că numele de familia nu-se póte schimbá numai cu invoiri mai inalte si ca numele familiaru Iósa a remasu neschimbatu pana la anulu 1846, éra de atunci incóce nici nu s'a cerutu, dara nici nu s'a datu invoirea dela inaltele locuri, cá nu-

mele familiaru sè se schimbe in Iozsa, si prin urmare adevratulu nume alu despomenitei familii chiar si astadi e Iósa.

Cumca membrii de astadi ai acestei familii i-si scriu numele familiaru „Iozsa“ acésta provine de acolo, fiindcă din famili'a acést'a cá si din multe altele familii de nobili n'au prea esitu ómeni de carte, cari se intieléga insemnatatea numelui familiaru si se scie că acest'a nu se póte schimbá fara invoirea mai inalta; apoi mergendu ei la adunările nobililoru si intalnindu-se cu alti nobili magiari, acesti'a mai usioru puteau rosti numele Iozsa, de cât Iosza; si asia au devenitu la numele Iozsa de astadi, carele inse nu este recunoscutu de locurile mai inalte. Si cumca acestu nume gresitu Iozsa nici astadi nu este recunoscutu nu numai la locurile mai inalte, in actulu de donatiune si alte documente, ci nici de ómenii cu invetiatura mai inalta, acést'a o potemu dovedi cu Dlu profesoru Dr. Marki, carele si-a castigatu unu bunu renume prin cercetarile sale istorice, si carele cunosce bine actulu de donatiune si documentele referitóre la acésta familia, căci elu insusi, tocmai cand scriamu aceste siruri, ne vine intru bunu ajutoriu, scriendu intr'o fóia magiara de frunte din Pest'a istori'a despomenitei familii, a carei nume elu in tot locul 'lu scrie I ó s a precum se afla scrisu in documente.

Dupa ce acum scim, că numele celu adevratu familiaru este I ó s a, se vedemu, că ce insémna acestu nume?

Numele Iósa insémna in limb'a sêrbésca aceea, ce insémna Iosif in limb'a romana. Si sciutu este că in timpurile cele betrane noi romanii am statu cu biseric'a nóstra sub influinti'a sêrbésca si slava, multe comuni romanesci au avutu chiar si preoti sêrbesci. Si ce faceau acesti popi sêrbesci? Cand venea rendulu cá se boteze unu copilulu romanu i-i dedeau nume de botezu sêrbescu, ba nu odata s'a intemplantu, că introducendu in protocolulu botezatiloru pe nou nascutululu, scria sêrbescu chiar si numele familiaru alu copilului. Vedemu, că astadi fórte multi romani au nume familiare sêrbesci cá Popovici, Mihalovici, Petrovici, care nume s'au facutu din numele romanesci Popa, Mihaiu si Petru. Intocmai asia au facutu pop'a sêrbescu din numele familiaru Iosif — Iósa, ceea ce pe timpurile acelea, cand ómenii sciau putiena carte, se putea intemplantá cu multa usiurintia.

Vediendu noi dara, că stramosiulu acestei familii, carele prin viteji'a sa au castigatu dreptu respalata drepturile de nobilu si frumós'a proprietate, adeca Nicolai I o s a, au fost botezatu de pop'a sêrbescu, carele i-a datu nume sêrbescu, de sene se intielege, că densulu n'au potutu, sè se tiena de alta biseric'a, de cât de cea resariteana, de care se tienu si urmatorii sei de astadi.

Asiadara dupa ce acum scimu că Nicolai Iósa s'a tîenutu de biseric'a nóstra resariteana; de care

biserica aici in Ungari'a se tienu si s'au tienutu numai romanii si sèrbii, urmèza de aici cà densulu n'au potutu sè se tiena de nati'a magiara, ci numai de cea serbèsca seau romanésca.

Si daca n'am sci, cà in Ravn'a si prin imprejuru nu locuesce sufletu de sèrbu, ne ar veni a crede, cà Nicolae Iósa a fostu sèrbu. Dara tocmai fiindcà nu sunt si n'au fost serbi in acele tienuturi, de aceea Nicolae Iósa numai romanu au potutu fi. Si in acèsta credintia a nóstra ne intaresce si impregiurarea, cà romani cu numele Iósa se afla in mai multe parti locuite de romani, intr'altele le amentimu comunele Pecic'a-romana si Bocs'i'a-montana.

Dar se mergemu mai departe in cercetarile nóstre, si se lasamu cà tot actulu de donatiune se vorbésca. Din genealogi'a familiei, sau descrierea némului ce a apartienutu acestei familii dela 1602, adeca dela datulu diplomei pana la 1846, adeca pana la intarirea de nou a diplomei, vedemu, cà numele de botezu au fost seau de acelea, care la tóte némurile se afla, cà Nicolae, Petru, Ioanu, sau de acelea, care numai in graiulu romanescu se afla cà Tógyer, Tógyerasiu, Ivanti si Lapadatu, si nici macaru unu singuru nume de botezu nu se afla, carele se fie folositu numai in graiulu ungurescu, cum e d. e. Árpád, Kálmán, Bálint si Béni. Ba ce-i mai multu pe cei patru copii a celui dantaiu nobilu din famili'a lui Nicolai Iósa i-au chiamatu Tógier, Tógierasi, Nicolae si Ioanu, va se dica doi copii au avutu numele Nicolae si Ion, care nume in tóte limbile se afla, éra doi copii au avutu numele Tógyer si Tógyerasi, care nume numai in limb'a romanésca se afla, si nici nu s'au potutu traduce in limb'a unguresca. Si óre nu este senguru acést'a destula dovada, cà Nicolae Iósa nu numai cà s'a tienutu de legea resariténa, ci a fost totodata si romanu.

Se afla inse intre membrii mai tineri ai acestei familii pana la etatea de 45 de ani vre-o trei individi cu nume de botezu curatu unguresci, cá: Kálmán, Bálint si Béni, éra la copiii acestor'a cele mai frumóse nume romanesci cá Traian, Roman si Silvi'a.

Dar ce dovedescu numele Kálmán, Bálint si Béni facia cu numele de botezu ale stramosiloru acestei familii, cá: Tógier, Tógierasi, Constantinu si Lapadatu si fatia cu numele copiiloru de acum: Traian, Roman si Silvi'a? — aceea cà stramosii familiei au statu sub o influintia mai puternica a bisericeii, care nu iérta, cà copiiloru se li-se dea nume pagane, éra betranii de astadi au statu pe la anii 1840 sub influintia curentului ce domniá pretutindenea si avend nanasi seau cumetrii dintre domnii de pamentu magiari din vecinatate, acesti'a dedeau finiloru sei nume de botezu unguresci, seau cà insisi parintii avendu multe afaceri cu nobilimea magiara le-a placutu unele nume unguresci, si si-au botezatu copii loru cu aceste nume intocmai asia, precum astadi Kálmán si Bálint Iósa standu sub o influintia nationala roma-

nésca au datu copiiloru loru nume de botezu cá Traianu, Roman si Silvi'a.

Pentru cei cu indoieála mai amentimu si aceea, cà pe timpurile lui Sigismund si de atunci mai incóce legea nóstra resariteana n'au fost de feliu bagata in séma si au fost abia suferita, ba nici trecerile la acèsta lege nu erau iertate, ci dincontra se lucrá din tóte puterile de a face pe credintiosii acestei bisericeii, cà se-si parasésca legea loru. Apoi cum si-póte cinev'a inchipui, ca intre astfelu de imprejurari unu nobilu se-si parasésca legea lui, si se primésca legea iobagiloru sei. Nu dar cà asia ceva e cu neputintia? — Ba e minunea minuniloru, cà credinti'a stramosiloru familiei Iósa catra legea nóstra resariténa si fric'a de Dumnedieu a fost atát de tare incát si intre impregiurari asia de grele si-au pas-tratu credinti'a si limb'a loru stramosiésca.

Avem esemple cu sutele si miile, cà nobili romni in timpurile de asuprire si-au parasitu legea si limb'a stramosiloru sei; dar esemplu ca vre-unu nobilu magiaru se fi trecut la legea resariténa, si se fi primitu limb'a romanésca, de acestea n'avemu nici unulu. Se privimu numai la Domnii de pamentu de astadi, si ne vom mai intari in acèsta convingere. Famili'a Török din Dézna vecina cu Ravn'a a ramasu din vechime pana astadi magiara si in legea catolica. Pentru ce dara nu s'au facutu si acèsta familia romana?

Avem inca o multime de dovedi, cà famili'a Iósa a fost romana de legea resariténa, si intre altele o conscriptiune de 200 de ani, din care vedemu, cà in comun'a Rona seau precum astadi se numesce Ravn'a, inainte de ast'a cu 200 de ani nu se affá nici unu sufletu de alta lege, de cât de cea resariténa, apoi dela datulu actului de donatiune pana astadi numeramu 285 de ani, éra pana la facerea conscriptiunei numeramu numai 87 de ani. Cum s'ar fi potutu dara intemplá ca in restimpu de 87 de ani sè se prefaca o familia nobila magiara in romana dela crescetu pana la picióre? Au nu vedemu cà noi romanii de si am primitu legea crestinésca de o mia si vre-o câteva sute de ani, cu tóte acestea poporulu si acum einstesce unele serbatori pagane, cum este diu'a Vinerii, Dieitiei frumsetiei si iubirei la pagani, „precupulu“ diu'a Ddieului Joie, carele stapanea peste trasnete si fulgere.

Dara nici in traditiunea familiara nu se afla urme, cà famili'a acést'a ar fi fost magiara si de legea reformata, càci celu mai betranu membru alu familiei Iosif Iósa, carele si astadi traiesce, si numera 88 de ani n'au auditu nici dela tatalu seu nici dela mosiulu seu asia ceva, de si elu este abea alu patrulea rendu seau generatiune a acestei familii.

Cà se mergemu si mai departe cu dovedile nóstre ne provocamu aici la ceea ce a scrisu tot Dlu profesoru Dr. Márki Sándor in dilele acestea in Nru 38 alu jurnalului „Pesti Napló“ despre famili'a Iósa.

Ds'a dice, că famili'a Iósa intratât'a nu si-au spartu capulu cu nationalitatea s'a, de ea au fost chiar bannita de a fi fost amestecata in revoluti'a lui Horea din anulu 1784 — care revolutia sciutu este, că au fost inscenata de romani in contra nobilimei magiare — si că la anulu 1788 proprietarii armeloru aflate la Petru Lahats din Ravn'a cu esceptiunea preotului loru toti au fost batuti cu 12 bate si că a-fara de preotu n'au remasu nici unulu nebatutu din comuna.

Care omu cu mintea intréga ar putea se intársca, că famili'a Iósa ar fi luat parte la o rescóla a iobagiloru romani contra nobililoru unguri, daca nu erau si ei romani!?

In fine numirile déluriloru din hotarulu comunei Ravn'a, care s'a datu din vechime curatu romanesci cá „Dealulu ursului“ si „Pétr'a ursului“ s. a. inca ne intarescu in convingerea, că acésta comuna din timpurile cele mai vechi a fost locuita de romani.

Dupa ce cu marturii scóse din actulu de donatiune si alte documente am doveditu pe deplin, că despomenit'a familia e romana si de legea resariténa, omulu cugetatoriu si-va pune intrebarea: cu ce dreptu se preumbla o sama de domni cu hinteiele prin comun'a Ravn'a si conturba pacea si linistea sufletésca a familiei Iósa? Vedeti ast'a e o intrebare, la care ne stá mintea in locu si nu scimu raspunde! Atât'a inse scimu, că daca noi ne-am pune se amagimu pe copiii aceloru domni cu feliu si feliu de fagaduintie, că sè se lapede de legea parintiloru loru, ei s'ar superá pe noi, si nu ne-ar putea iertá acelu pecatu pana la mórte.

Daca domnii i-si iubescu copii loru, neamulu si legea loru, apoi se ne ierte cá si noi se ne iubimu copii nostri, legea si neamulu nostru.

De aceea noi vom lucrá din tóte puterile cá se intarimu famili'a Iósa in credinti'a stramosiésca, se-i trimitemu mangaierea nóstra in timpulu acest'a de grea suferintia, pentru-cá durerosu e pentru densii, care au avutu o avere in pretiu de preste unu milionu de floreni, se ajunga la sapa de lemn; dar bunu si dreptu este atotputerniculu Ddiu si pana ce famili'a Iósa va remané in credintia neclatita catra Densulu, Elu si-va trimite indurarea s'a asupr'a loru.

Dar nici noi fratii loru de o lege nu vomu intardiá de a dovedi iubirea nóstra fatia de Iosesti prin fapte. Noi care cunóscemu jertfele, pre cari le aduce dieces'a Aradului intru ridicarea scólei, avemu tóta increderea, ca autoritatea bisericésca din Arad va veni intru ajutoriulu celoru necajiti dandu-le ajutoriu la ridicarea scólei confessionale romane din Ravn'a si la stramutarea preotului in acésta comuna matra. Apoi vom ingriji, cá copiii mai destepti si iubitori de carte din acést'a familia se fie adusi in seminariulu diecesanu si crescuti pentru preotia si invetiatoria, la altii cari vor avea aplecare spre alte invetiaturi, daca vor fi serguintiosi, vor primi stipendie, cá se invetie chiar

si cele mai inalte scoli; si ne vom bucurá, daca acést'a familia va cresce si de aici inainte fice bune, din cari cá si pana acum sè se faca preotese.

In chipulu acest'a credemu, că famili'a Iósa va scapá de seraci'a amara, in care se afla astadi, éra carturarii romani se voru spori prin ei cu nisce membrii talentati, plini de caracteru nobilu, curagiosi si gat'a de ori ce sacrificiu pentru legea si neamulu loru. Atât'a e ce noi putem si suntemu datori a face pentru multu cercat'a familia Iósa; éra ceriulu si pamentulu nu-lu potemu fagadui, fiindcá acel'a nu e alu nostru, si fiindcá noi suntemu invetiati a fagadui numai ce e alu nostru.

Noi trebue iubirea se o resplatimu cu iubire. Famili'a Iósa de si nobila cu cele mai frumóse drepturi, privilegii si averi intre cele mai grele timpuri au remasu credintiósa catra legea nóstra resariténa si catra neamulu romanescu. Acést'a au fost un'a dintre cele fórte putiene familie de nobili, care au tractatu erestinesce cu iobagii loru impartindu cu densii fratiesce pânea loru, ceea ce recunósce si profesorulu Dr. Márki. Atunci cand nóue ne lipsea inteligenti'a, acésta familia ne-a datu multe preotese bune. Famili'a acést'a pe spesele sale proprie a ziditu st'a bisERICA din Ravn'a, éra nu de multu vredniculu si e-vlaviosulu Ioti'a Iósa au reperat'o pe spesele sale proprie.

De si acésta familia prin pierderea proprietatii sale a scapatatu din avere, totusi Ioti'a Iósa la 1872 a facutu o cruce de pétra fórte frumósa cu pretiulu de 60 fl; éra acum vre-o câteva septemani vedind pornirile ce amenintia intrég'a familia Iósa, tot densulu a promis, că va daruí intregulu materialu de lipsa la zidirea unei scóle confessionale romane potrivite. —

Mai departe Kálmán Iósa tot in dilele acestea s'au oferitu, că vrea se doneze intrég'a s'a avere nemiscátore parte bisericiei parte seminariulu diecesanu.

Si in fine o dómna preotésca din acésta familia, maritata in Buteni a comandatu pe sém'a stei bisericiei din Ravn'a unu clopotu in pretiu de 400 fl.

Aceste fapte ne aréta din destulu că famili'a Iósa chiar si intre cele mai grele impregiurári i-si scie iubi legea sa, si de aceea incercárele de a-o abate dela legea resariténa in care au crescutu, vor remanea fara resultatu.

Incheiamu rogandu pe atotputerniculu Dumnediu, cá precum in trecutu, asia si in viitoriu se intársca famili'a Iósa in credinti'a s'a stramosiésca, si se o ferésca de ispita.

D i v e r s e .

* *Prea innalta multiamire.* I. P. S. S. metropolitulu Bucovinei, Dr. Silvestru Morariu, in urm'a visitarei canonice, ce a facut'o in archidieceasa a inaintatu M. S. Imperatului unu raportu, in care in detaliu espune

tóte observările si rezultatele obtinute pentru anii 1881—1885. M. S. luandu cu placere spre cunoscintia acelu raportu, a esprimat I. P. S. S. metropolitului prea innalt'a Sa multiamirere pentru zelulu, cu care I. P. Sa, conduce afacerile bisericeii ortodoxe din Bucovin'a.

* **Convocare.** Subscritorii de actiuni la institutul de creditu si economii „Victor'a,” ce se infienția în Arad sunt convocati la *adunarea generala constituanta*, ce se va tiené în Arad în 31. Martie 1887 stilu nou la 10 óre înainte de amédi în sal'a otelului „Vass” (Tücherer) strad'a Deák-Ferencz. Obiectele adunarii vor fi:

1. Reportulu fundatorilor despre rezultatulu subscrierii si despre reducerea actiuniloru.
2. Constituirea institutulu.
3. Stabilirea statuteloru.
4. Reportulu fundatorilor despre alegerea primei directiuni.
5. Alegerea presiedintelui institutulu.
6. Alegerea comitetulu de supraveghiare.
7. Absolvarea fundatoriloru.

Toti actionarii, cari dorescu a participá la adunare, sunt poffiti a depune cu acést'a ocașiune „Titlurile provisorie” de actiuni si eventualele plenipotentie pentru legitimare la eserciarea dreptulu de votare.

Din acésta convocare aflámu totu de odata, ca pentru institutul de creditu si economii „Victori'a” în Arad s'a subscrisu 1310 în locu de 1000 actii emise.

Rat'a II de 10% este a-se respunde la 30. Aprilie, ér rat'a III de 10% la 30. Maiu st. n. a. c.

† **Necrologu.** Teodoru Costa, fostu parochu în Misc'a dupa unu morbu mai indelungatu, în etate de 58 ani, servindu la altariulu Domnulu 38 ani, a încetatu din viétia în 18. Februaru st. v. la 6 óre dupa amédi. Remasitiile pamentesci ale defunctulu fusera petrecute la locul de odichna Vineri în 20. Februaru st. v. nainte de amédi. Servitiulu funebru a fostu oficiatu de 8 preoti si 3 invetiatori; ér cuventarea funebrala fu rostita de Multu Onoratulu Domnu Mihaiu Sturz'a, parochu si asesoru consistorialu. — Fie-i tierin'a usióra si memori'a binecuventata.

* **Vechile manastiri romanesci in Bucovin'a.** Cetimu în „Revist'a Politica” din Suceav'a: Inaltu Prea Santi'a Sa Metropolitulu Dr. Silvestru Morariu, inspectandu archidiecees'a s'a în anii 1881—1885, s'a incredintiatu despre multe neajunsuri privitóre la locasiurile Dumnedieesci, si a facutu în anulu 1886 lun'a Ianuariu unu raportu detaiatu, pe care la inaintatu locuriloru competente.

În raportulu amintitu, Inaltu Prea Santi'a Sa Metropolitulu a facutu propuneri motivate si detaiate privitóre la intretinerea pe spesele fondulu gr. or. alu Bucovinei a vechiloru manastiri din Vatr'a-Moldovitiei, Manastirea-Homorului, Voronetiulu, Solc'a si Horecea. Ministrulu de culte a respunsu la acéste propuneri, cumcá manastirile numite au numai putiena valóre architectonica, si prin urmare nu s'ar putea justificá intretinerea si adoptarea loru pe spesele numitului fondu.

Noue ne este cunoscutu, cumcá tóte acéste manastiri au unu deosebitu pretiu atât în privinti'a architecturei cât si mai cu seama cu privire la pictur'a al fresco, apoi ca obiecte antice si istorice ar meritá tóta ingrijirea, nu numai pe spesele fondulu nostru, dar chiar pe spesele statulu, precum se face acést'a în provinciile germane ale imperiulu nostru, unde statulu cheltuesce o suma insemnatu pentru sustinerea unoru monumente istorice, care au mai putiena valóre istorica decât numitele manastiri. Pe langa acést'a scimu, cá fondulu religionaru,

conform uriculu de fundatiune, are a se întrebuintia pentru scopuri bisericesci si scolare credinciosiloru gr. or. din Bucovin'a. De ce dar guvernulu se opune sistematicu, cand este vorb'a de sustinerea monumenteloru nóstre bisericesci pe spesele fondulu, care este creatu tocmai pentru astfelu de scopuri, ér de alta parte cheltuesce cu mile pentru alte scopuri care sunt cu totulu straine destinatiunei fondulu, precum este de pilda spitalulu din districtulu Câmpulungului, pentru care s'a incuviintiatu din fondu sum'a de 3000 fl.? Óre si spitalulu acést'a este scopu bisericescu séu scolaru? Nu suntemu în contra destinarrii sumei numite pentru acestu spitalu, fiind spre binele poporatiunei, dar atunci'a suntemu îndreptatiti a pretinde, cá monumentele nóstre istorice, bisericile si manastirile nóstre antice se nu remae de isbeliste si de risu, ci sè se sustiena si ele pe spesele fondulu. Statulu si asia nu cheltuesce unu banu pentru acéste locasiuri; de ce se nu permita macaru fondulu, cá se grijésca de ele, fondulu fiind meritu pentru acést'a.

* **Multiamita publica** se aduce Dlui Ioanu Morariu parochu, din partea comitetulu parochialu din Maderatu, pentru cá au indemnatu pre crestini din parochi'a DSale, la procurarea mai multoru lucruri, de lipsa în st'a biserica si anume: 4 pahare — de lemn — aurite pre altariu, la care au contribuitu economii: George Iercosianu, Petru Mihutiu, Nicolae Blasiu si Vasilie Popa à 5 fl. — Pentru unu candelabru în despartimentulu femeiescu, a contribuitu: Dn'a Cristin'a Marariu 1 fl. Dnele Aureli'a Popescu si Mari'a Codreanu à 1 fl. 10 cr.; Dn'a Zeni'a Borlea 1 fl. Dn'a Emm'a Werner 2 fl.; Dr'a Valeri'a Monti'a 1 fl.; — economiele: Persid'a Curteanu, Floarea Curteanu, Floarea Halmagianu, Mari'a Deacu, Brandusi'a Galdea, Zen'a Vancu, Jelitia Gelecuteanu, Elisabet'a Pacurariu si Floarea Mihutiu à 1 fl. Ravec'a Moldovanu 50 cr. Persid'a Pacurariu 40 cr. Floarea Moldovanu 50 cr. Oana Halmagianu 40 cr. Ev'a Gelecuteanu 50 cr. Iulian'a Halmagianu 40 cr. An'a Stanc'a 50 cr. An'a Cosm'a 50 cr. Mariuti'a Vancu 20 cr. Ecatarin'a Cosm'a 50 cr. Ioan'a Pacurariu 30 cr. Revec'a Braitiu 30 cr. Mariuti'a Plavu 40 cr. Mariuti'a Stanu 40 cr. Revec'a Blasiu 50 cr. An'a Vancu 50 cr. si Floarea Stanu 40 cr.; economulu Ioanu Buda 50 cr. Dnii Ioanu Halmagianu preotu în Finisiu 50 cr. Iuliu Lazaru cand. notariu 1 fl. Petru Vancu inv. 1 fl. 30 cr. Pentru unu Apostolu au contribuitu: Avramu Halmagianu economu 5 fl. 60 cr. — Afara de acéstea, au contribuitu mai multi crestini pentru procurarea aloru 4 prapori câte 50, 70 cr. 1, 2 si 3 fl. în suma de 120 fl. ér pentru facerea gardulu în jurulu sanței bisericeii 108 fl. 98 cr.

În numele comitetulu parochialu din Maderatu. — Petru Vancu, not. com. par.

* **Multiamita publica.** Cu ocașiunea serbatórei anululu nou 1886, facendu-se cunoscutu poporulu în st'a biserica starea materiala misera a stei bisericeii, si în privinti'a ornateloru bisericesci, cari deja erau fórté rupte si învechite, si neavendu altu modru pentru renovarea acelor'a me am încercatu a esmite o colecta benevola pentru cumpararea unui rëndu de vestminte la st'a biserica, la care a contribuitu urmatorii marimimosi crestini din locu si juru, si anume:

1. Baiti'a, Petru B. Baicu 1 fl. D. Nicolau Gavr'a 10 fl. D. Terentiu Popoviciu 5 fl. Alexa Hote 3 fl. Mihaiu Pante 1 fl. Mihaiu Jeranu 50 cr. Sandre Ieranu 50 cr. Petru Micle 2 fl. Michaiu Aron 1 fl. Georgiu Jurc'a 1 fl. Miculae Pop'a 2 fl. Ilie Sabó 50 cr. Teodoru Mateiu 1 fl. Iónu Suciu 1 fl. Georgiu Curta 50 cr. Barbura Sabó 1 fl. 50 cr. Sandre Buse 50 cr. Georgiu Sabó 3 fl. Michaiu Morariu 2 fl. Miculae Marne 1 fl., o buna

crestina 10 fl. Ióni Lolocu 50 cr. Asztalos Norbert 1 fl. Craciunu Blaga 1 fl. Körözi Páll 18 fl. — Sum'a 68 fl. 50cr.

2. Vascou, D. Paulu Papp 10 fl. Külös Lajos 1 fl. Pascu Coroiu 40 cr. Ionasiu Nonu 50 cr. Alexandru Dancu 1 fl. Iónu Nica 40 cr. Iónu Coroiu 1 fl. Teofilu Bogdanu 1 fl. Aronu Coroiu 1 fl. D. Alexandru Dragaru 1 fl. Adam Filipu 1 fl. Miklosi József 1 fl. D. Georgiu Domsie 1 fl. Riger Lajos 1 fl. Nagy Mozses 1 fl. Singer Bernát 50 cr. D. Szölösi Ferencz 1 fl. Miklósi David 1 fl. Jancsó Dezső 2 fl. Lapasnyi Gyula 1 fl. Georgiu Coroiu 50 cr. Iosif Coroiu 1 fl. N. N. 40 cr. — Sum'a 30 fl. 70 cr.

3. Verzariulu de susu, Nicolau Ciura 1 fl. Alexandru Musietu 50 cr. — Sum'a 1 fl. 50 cr.

4. Halmagi, Iónu Fauru 30 cr. Iónu Giurgiu 28 cr. Juga 20 cr. Stefanu 20 cr. N. N. 20 cr. Petru 10 cr. Leuca 20 cr. Vidu 20cr. Dimitrie 20cr. Iónu 20 cr.

5. Criscioru, P. Ionu Groz'a 1 fl. Georgiu Groz'a 1 fl. Ionu Groz'a 1 fl. inv. Nicolau Chisiu 1 fl. Raveic'a Chisiu 50 cr. Petru Groz'a 1 fl. Georgiu Groz'a 1 fl. Filimonu Tomsie 50 cr. Ilie Tomsie 50 cr. Ionu Groz'a 2 fl. Késmárki Sándor 1 fl. Petru Bogdanu 2 fl. Veic'a Bogdanu 1 fl. — Sum'a 13 fl. 50 cr.

6. Beiusiu, Ionu Lazaru 1 fl. Teodoru Dringó 1 fl. Zaharie Mihocu 1 fl. N. Svaka 5 fl. — Sum'a 8 fl.

7. Lapusiulu, (in Transilvani'a) Ionu Pasc'a 5 fl. Rafila Laza 5 fl. — Sum'a 10 fl. — Sum'a totala 134 fl. 48 cr. v. a.

Primésca deci atât acesti contribuenti pe calea acést'a cea mai caldúrsa multiamita, pentru interesarea cea adeverata manifestata prin acést'a catra st'a biserica, cât si fostului episcopu a bisericei nóstre Alexa Hotea, prin a carui'a staruintia si zelu, am ajunsu de s'au incasatu acést'a suma. — Din insarcinarea comitetului parochialu: *Petru B. Baicu*, presedintele comitetului.

Concurse.

Conform ordinatiunei Venerabilului Consistoriu diecesanu dto 3. Februaru a. c. Nr. 333, se publica concursu pentru deplinirea postului invetiatorescu dela scól'a a II-a de nou infiintata in opidulu **Zarandu**, (inspectoratulu Siepreusiuului, comitatulu Aradului, Protopopiatulu Borosineului) cu terminu de alegere pe **22. Martie st. v.**

Emolumintele sunt: 1) In bani gat'a 300 fl. 2) Siese orgi lemne. 3) Cuartiru esarendatu de comun'a bisericesca.

4) Dela inmortentari din un'a parochia stolele indatinete. Doritorii de a ocupá acestu postu, au se documenteze, ca posedu testimoniu de preparandia, de cualificatiune si esamenu din limb'a magiara.

Recursele astfelu instruite si adresate comitetului parochialu din Zarandu, sunt a-se trimite subscriului inspectoru in Miske u. p. Nagy-Zerénd pana in 19. Martie, avendu recurrentii in vre-o Dumineca ori serbatóre a-se presentá la sant'a biserica, pentru de a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Misc'a, (Miske) 22. Februaru 1887.

Ioanu Avramu, m. p.
parochu si inspect. scl.

—□—

Pe bas'a ordinatiunei Venerabilului senatu din 3. Fauru a. c. Nr. 438, se publica concursu pe statiunea invetiatoresca gr. or. din **Cutin'a**, cu care este incopciata urmatóreá dotatiune:

- 1) Salariu invetiatorescu in bani gat'a 100 fl.
- 2) Pentru clisa, sare si lumini 55 fl.
- 3) 32 metrii lemne pentru scóla si invetiatoriu.
- 4) 3 jugere pamentu, unulu livada de fenu si 2 aratoriu. —
- 5) 39 meti bucate sfarimate, dóue parti cucuruзу si un'a grâu.
- 6) Pentru conferintia 10 fl. si pentru scripturistica 5 fl. Cortelu liberu si gradina de legumi de 400 □.

Terminulu de alegere **25. Martie a. c.**

Recursele au a se tramite adresate comitetului parochialu, subscriului per Lugos, p. u. Bálintz in Leocusiesciu, comitatulu Carasiu-Severinu, avendu a se presentá in vre-o Dumineca séu serbatóre in biserica de acolo, pentru de a-si aretá desteritatea in tipicu, si cantarile bisericesci. —

Leocusiesciu, in 20. Fauru 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: ADAM ROS'A, m. p. inspect. scol.

—□—

Pre bas'a parintescului indultu consistorialu de dato Aradu 3. Februaru a. c. Nr. 273, si in firulu decisului subscriului comitetu, se escrie concursu pre postulu invetiatorescu dela scól'a conf. ort. rom. a parochiei filie **Munari**, inspectoratulu Vingei, cu terminu de alegere pe **26. Martiu a. c.** pre langa urmatórele emoluminte:

- a) in numerariu 150 fl.
- b) 9 sinice de grâu;
- c) 7 sinice de cucuruзу;
- d) si 4 orgii de lemne din cari are a se incaldi si scól'a. —

Recurritii au se produca documintele ce se pretindu de legea Bisericei si-a Tieriei, cu cari instruindu suplicele sale, se le adreseze inspectorului de scóle in Baraczház (Temes-megye).

Se anotéza inca, cumcá parochi'a intentionéza cât de curundu a imbiná existintele postu invetiatorescu, cu unulu creandu preotiescu, deci dintre recurriti, — teologii, voru fi preferiti.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU MUNTEANU, m. p. inspectoru de scóle.

—□—

Pentru indeplinirea definitiva a parochiei de clas'a a 3-a din **Morod'a**, comitatulu Aradului protopresviteratulu B. Ineului cu terminu de alegere pe Duminec'a **22. Martiu st. v. a. c.**

Emolumintele sunt:

- a) Un'a sesiune pamentu estravilanu, cu unu fondu intravilanu ce aduce unu venitu anualu de 130 fl.
- b) Venitele stolari ce aduce la anu 213 fl. 50 cr.
- c) Birulu preotiescu dela 148 patrare de pamentu, 148 masuri bucate parte grâu, parte cucuruзу 148 fl.
- d) alte pestatiuni sigure 20 fl. — Sum'a 551 fl. 50 cr.

Doritorii de a ocupá acésta parochie sunt avisati, recoursele sale instruate conform St. org. si adresate comitetului parochialu din Morod'a, ale trimite subscriului ppresviteru in B. Jonó pana la 15. Martiu a. c. si a-se presentá pana la terminulu prefptu in vre-o Dumineca la Biserica de acolo pentru a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Morod'a 7. Februaru 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU CORNEA, m. p. protopresviteru.

—□—